

మినీకథ

తలుపు దబదబా బాదిన చప్పుడవు తుంది. వరండాలో చల్లగాలికి మంచం వాలుకుని పడుకున్న కోడలు ఉలిక్కిపడి లేచి కళ్ళు నలుముకుంది.

కొద్ది దూరంలో మేను వాల్చిన సుశీలమ్మ కూడ నిదుర రాక మెదులుతుంది మంచంలో

నింగిలో మెరుస్తున్న తారల వంక చూసిందామె. ఒకవైపు తన గుండెలో మెరిసిన కోటి తారకలు తలుపుకు వచ్చాయి ఆమెకు

కోడలు లేచి వెళ్ళే లోపే అసహనంతో బాదుతున్నట్టుగా తలుపు ఊగిపోతుంది.

సుశీలమ్మ నిట్టూర్చింది.
బంగారు కలలన్నీ కరిగిపోయాయి
కరిగిన కలల మరో రూపమే కన్నీళ్లు
సరిగ్గా పాతిక సంవత్సరాల క్రితం
ఇలాంటి రోజు ఒకటుండదని తానూ హించింది.

కమ్మని కలల భారంతో భవిష్యత్ వైపు ఆశాదృక్కులు సారించింది.

త్వరలో మధ్యపాన నిషేధం అన్న వార్త పేపరులో చదివినప్పుడు తన మననూ, శరీరమూ వులకించిపోయింది. కష్టాల కడగండ్లను దాటి జీవితనౌక సురక్షిత మార్గంవైపు పయనిస్తోందన్న ఊహ తనని ఓ చోట నిలువనీయలేదు. పేపరు పట్టుకుని వీధిలోకి పరుగుతీసింది. ఆ ఊళ్లో అమ్మలక్కలందరికీ చదివి విన్నించింది. తన లాగే ఆ అభాగినుల కళ్ళలో ఆనందపు కాంతులు విరజిమ్మాయి.

కాని ఆ తర్వాత తెలిసింది.

తమ కన్నీటిని అడ్డం పెట్టుకుని శవధం చేసి మరీ పదవిలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వం మధ్యపాన నిషేధాన్ని కంటి తుడుపు చర్యగా మాత్రమే చేపట్టిందని

సంపూర్ణ మధ్యపాన నిషేధం కొన్ని సడలింపులు, కొన్ని మినహాయింపులు

ఇవన్నీ పేపర్లో చూసి అచ్చెరువొందింది తాను

వీటన్నింటి మధ్య నిషేధం సక్రమంగా అమలు జరిగేనా అని తాను దిగులు చెందుతుండగానే విచిత్రంగా తన జీవితమే ఓ మెలిక తిరిగింది.

ఆయనకు తాగుడు అధికమైంది. ఆనలే

నెమలి కన్నీళ్లు

దెబ్బ తిని కోలుకున్న ప్రాణం. ఒద్దంటే వినరు.

నిషేధ వార్త విన్నట్టుండి ఇంక దొరకదేమోనన్న బెంగతో అధికమైన తాగుడు, నిషేధానంతరం ఆ దరల వేడికి తట్టుకోలేక చీప్ లిక్కర్లోకి దిగింది.

డాక్టర్ నజిషన్ మేరకు మందుకు దూరంగా వున్న ఆయనను మధ్యపాన నిషేధం ప్రకటన అలా బరిలోకి లాగి బలిగొంది.

తన కన్నీటికి అంతే లేదు.
తడి ఆరని కన్నీట్లో తళుక్కుమంటూ ఓ చిన్న ఆశారేఖ తన జీవితమిలా అయి

-పువ్వాడ శారదాదేవి

పోతేనే-తన దురదృష్టమది

తన ఒళ్ళో గుప్పెట్లు మూసుకుని పడుకుని వున్న ఈ చిన్నబాబుకు బంగారు భవిష్యత్ ఉంది. ఎంతయినా నిషేధం అమల్లోనే వుంది కదా అందుకే వీడు తండ్రిలా మందుకు బానిసకాడు.

గుప్పమనే వాసనతో, నిన్న కణికలాంటి కళ్ళతో, ఆర్థం లేని ప్రేలాపనతో ఒక్కో మారు పెచ్చు మీరిన సైశాచికత్వంతో వాణ్ణి చూసే స్థితి తనకు రాదు.

చాలు. ఆ చిన్న ఆశ చాలు. తన జీవితమంతా ఆ ఆశ మీదే దృష్టి కేంద్రీకరిస్తుంది. బాబును జాగ్రత్తగా పెంచుకుంటుంది.

విరిగి పడుతున్నంత వేగంగా ముళ్ళీ తలుపు లబలబలాడింది.

సుశీలమ్మ ఉలిక్కిపడి ఈ లోకం లోకి వచ్చింది.

"అత్తయ్య! నాకు భయమేస్తుంది. మీరే వెళ్లి తలుపు తీయండి" అంది కోడలు

సుశీలమ్మ వెళ్లి తలుపు తీసింది.
అతను లోపలికి వచ్చాడు
మధ్యపాన నిషేధం ఎత్తివేసిన ప్రభుత్వం వుణ్యమా అని తన భర్తనే కాదు, కొడుకును కూడా ఆ రాకాసి కోరలకు అప్పగించాల్సి వచ్చింది.

కొండంత ఆశ పెట్టుకుని పెంచినా, కొడుకు తండ్రి దోపకే వెళ్లిపోయాడు.

లోపల్లించి ఏవో ఆరుపులు, కేకలు, గిన్నెలు విసిరిన శబ్దం. దబదబమంటూ దెబ్బల శబ్దం కోడలు ఏడుస్తుంది.

అనాదిగా ఆడది ఏడుస్తూనే వుంది.

మధ్యం మంటల వేడికి మసి అవుతున్న మగవాణ్ణి చూడలేక, తనని సైతం ఆ సెగల బారి నుండి రక్షించుకోలేక...

ఆమె కన్నీరు ప్రవాహమై సాగుతూనే వుంది

ఈ కన్నీటికి అంతం ఎప్పుడు?
ఆ కన్నీటికి కదిలేది ఎవరు?
చిత్తశుద్ధి కరువయిన ప్రభుత్వమా!
కరడు గట్టిన మగవాని కాలిన్యమా?

నెమలి కన్నీళ్లు చూస్తే వేటగాడికి తమాషా

తమవి వేటగాణ్ణి కదిలించలేని కన్నీళ్లు నెమలి కన్నీళ్లు అనుకుంది సుశీలమ్మ.